

Так просто все

Микола Руденко

Так просто все: напишеш каяття —
І роздобудеш право на життя.

Лише десяток слів чи, може, фраз —
І все вчорашнє вернеться нараз.

Дерева й квіти в іскорках роси,
Та за вікном дитячі голоси;

Та риба в озері, та в небі птах.
Та смак цілунку на твоїх вустах.

Як свідчення любові й доброти...
І тільки ти — уже не будеш ти.

Похилений, змарнілий від недуг,
Ти — тільки оболонка, а не дух.

Тепер старі костюми приміряй,
Удосконалюй кабінетний рай.

Топчи ту ж саму стежку у гаю
Не вернеш душу втрачену свою.

Лише десяток вимучених слів,
Які ти у потьмаренні наплів —

І вже тебе нема,
А є пітьма.
Є у людину схована тюрма.